

XIV Premis Literaris Escolars de Tardor

Categoria: D poesia

La Conca vol la pau

La Conca mira el cel blau
i diu ben fort: Jo vull la pau!
No vull crits ni cops ni guerra,
vull somriures damunt la terra.

Vull escoles plenes de vida,
una amistat ben compartida.
Carrers amb nens jugant tranquils,
sense insults ni mals perfils.

No vull murs ni baralles,
ni cors trencats ni paraules tallades.
Vull que tothom se senti bé,
sigui d'aquí o d'altra banda de carrer.

La Conca crida des del cor,
amb veu suau però amb gran amor:
"Si vols la pau, comença avui,

amb petits actes, el que vull».

Un gest amable, un com estàs?,
ajuda del que mai saps.
Una abraçada, un bon matí,

pot canviar la vida fins a Vimbodí.

Quan ajudar, quan compartim,
quan no envejar, quan no ferim,
la pau floreix com una flor
que es rega amb gestos de molt amor.

La Conca vol que tots lluitem
amb paraules que ens abracin.

La Conca vol que ens preparem,
perquè, ai, no ens abatin.

Comencem per casa nostra,

per l'amic i la resposta.

I a poc a poc, amb molt d'amor,
la pau farà un món millor.

Gerard Moreno Saumell, 3r ESO